

tion og andet Tilbehør med 25,000 Kr. I Fjor fastholdt det ved 2den Behandling de 75,000 Kr. Jeg behøver ikke nærmere at udvikle, thi det vide vistnok de ærede Medlemmer lige saa godt som jeg, at vi sandelig ikke have for meget Positionsskyts eller Ammunition, og at denne Bevilling maa siges at være i allerhøjeste Grad nødvendig. De samme Medlemmer foreslaa i Aar, at Summen til røgfrit Krudt, 70,000 Kr. nedsættes med 50,000 Kr. I Fjor opretholdt de de 70,000 Kr., eller i alt Fald det fulde Beløb, der den Gang blev forlangt. De ærede Medlemmer foreslaa endvidere, at Bevillingen paa 30,000 Kr. til Anskaffelse af Maskinskyts skal bortfalde, medens de i Fjor foresloge den vedtagen. Der kan jo imidlertid ikke være Tvivl om, at den, der har nogen Interesse for og Forstand paa Forsvaret, vil finde, at det er i højeste Grad nødvendigt, at vi faa mere baade af røgfrit Krudt og Maskinskyts end hidtil. Jeg skal i denne Sammenhæng bemærke, at jeg i Sommer har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med en Militshær, en af de Hære, som en af de foregaaende Talere skæver efter, naar han taler om, at vi skulle have Forandring af vort Hærvæsen. I denne Milit skød man daglig med røgfrit Krudt, og man trak paa Smilebaandet, naar man hørte, at vi ikke blot brugte Røgkrudt ved alle vore Øvelser, men end ikke havde lutter røgfrit Krudt i vor Krigsbeholdning. Der blev der ikke affyret et eneste Kanon-skud, selv ved Rekrutskydning, uder at der benyttedes røgfrit Krudt, og i Anskaffelse af Maskinskyts var man forholdsvis kommen længere frem end i de store Hære. Saaledes stod det til i en Militshær. En Bevilling af 75,000 Kr. til Materialier til 8 mm. Patroner foresloge de to ærede Medlemmer i Fjor opretholdt; i Aar gaa de med til, at den skal nedsættes med 55,000 Kr. De samme ærede Medlemmer holdt i Fjor fast ved Bevillingen til Anskaffelsen af Cykler, som da ogsaa er noget i høj Grad aktuelt; i Aar foreslaa de denne Sum nægtet. I Fjor holdt de paa Bevillingen af 50,000 Kr. til Anskaffelse af transportabelt, smalsporet Jernbanemateriel, i Aar ville de ikke være med dertil. Endelig er der i Aar foreslaaet en ny Bevilling paa 50,000 Kr. til Optørelse af skudsikre Rum under Vestenceinten. Ogsaa her mødte vi Udvalget samlet i den skønneste Enighed; vore Soldater trænge ikke til en saadan Luksus som Dækning mod den fjendtlige Ild.

Nu kunde man spørge om Grundene

til dette Omslag. Der kunde jo være forskellige Grunde, endogsaa saadanne, som kunde forvandle min Sorg til om ikke ubehersket, saa dog til relativ Glæde. Der kunde ligge noget bagved, som gjorde, at det blev forstaaeligt og endogsaa rigtigt, at de ærede Medlemmer vare gaaede med til disse Nedsættelser. Der kunde være Tale om, at man var kommen til et Kompromis, at det var en Betingelse for, at noget andet var bevilget, at de ærede Medlemmer havde fraveget Stillingen fra i Fjor. Dette kunde maaske nok med en vis Sandsynlighed siges om enkelte Nedsættelser, saaledes den store Nedsættelse med Hensyn til det røgfri Krudt, idet Flertallet her har vist Imødekommenhed, eftersom det i Aar har givet 20,000 Kr., medens det i Fjor aldeles intet har villet bevilge dertil. Det kan se ud som et Kompromis, og det maa man ikke se paa med uvillige Øjne, i alt Fald saa længe man er Politiker. Der kunde ogsaa være Tale om, at man — og det vilde i høj Grad have min Sympati — nu tog sin Position og vilde sejre eller dø i den, at man altsaa havde Forstaaelse med Landstinget, at Landstinget havde sagt: Det gaar ikke paa nogen Maade an, at vi indrømme Ministeren alt, hvad han forlanger, men *dette* skal der holdes fast ved, det vil Landstinget bestemt forlange, det skal ikke fraviges. Jeg er imidlertid bange for, at saaledes forholder det sig neppe. Vi ere nu i ikke ganske faa Aar blevne vant til at se Landstinget i Finanslovbehandlingen forholde sig paa en saa eksemplarisk Maade, at selv de mest vidtgaaende Folketingsparlamentarikere ikke kunne forlange mere. Vi have været vant til at se Finanslovsforslaget ikke vende tilbage hertil, men gaa videre til Statsraadet og det i en saadan Form, at det ikke voldte Typograferne den allermindste Ulejlighed; Finansloven har ganske simpelt været et Aftryk af, hvad Folketinget havde besluttet, og derfor tillader jeg mig ogsaa at betvivle, at noget saadant som det før antydede skulde være Tilfældet. Jeg vilde naturligvis være meget glad, hvis jeg havde taget fejl.

Men naar jeg saaledes indtil videre ikke kan finde nogen plausibel Grund til den meget stærkt forandrede Stilling hos de ærede Medlemmer, ønsker jeg ikke at være delagtig i Ansvar for, hvad de gøre. Jeg er med i Ansvar for, at de ere blevne satte ind i Udvalget, men jeg har ganske vist ikke tænkt mig, at de kunde tage en saadan Stilling, som de have gjort i Aar, thi det er noget ganske nyt. — Ansvar er der